

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani[i] Amor Divinvs

Scribanius, Carolus

Mogvntiæ, 1616

Cap VIII. Ad pastores Angelo doctos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46242)

piat somno, qui solus potest Amor
meus.

CAP. VIII.

Ad Pastores Angelo doctos.

LUC. 2. **P**ASTORES erant in regione eadem vigi-
lantes & custodientes vigilias noctis
super gregem suum. Et ecce Angelus Domi-
ni stetit iuxta illos, & timuerunt timore
magno. Et dixit illis Angelus, Nolite time-
re: ecce enim euangelizo vobis gaudium
magnum quod erit omni populo. Quia na-
tus est vobis hodie Saluator, qui est Chri-
stus Dominus, in ciuitate Dauid. Et hoc
vobis signum: Inuenietis infantem pannis
inuolutum, & positum in praesepio. Vigi-
lantibus nimirum iura subueniunt:
auerfatur Dominus dormientes &
repentes. Quos & euomit tamquam
nauseantis stomachi vomitum: non
quod omnem excludat somnum: a-
mat somnum, sed vigilatis somnum
cordis. Cum inter amicas Deo cogi-
tatio-

tationes cadunt sopori lumina, iacetq; prostratum corpus naturæ cedens. Quale ante animam collatam, aut illa erepta; & mens tamen intus vigilat, densisq; gemitibus per intervalla cum Xaverio currentibus, altisq; suspiriis ex imo ductis testatur amorem suum pectore clausum. Felix sopor, & qualem voueam huic corpori, cum mens amoris vino sepulta, ebria deructat verba amoris sui torcularibus sudata. Cum fractis hinc inde vocibus, & tamquam sopore collisis, amorem loquitur. Inde per amica silentia hæret cuncta abunda, donec redeant amoris verba mixta suspiriis, pleno iam pectore iaculata. Felix corporum quies dum in amoris nemore hortoque ludens anima, pascitur inter lilia. Felix quies, dum educta amoris manibus anima hic lætos inambulatur campos amoris manibus confitos, ibi proluitur flumine amoris fontibus nato, alibi

ducitur in penuarium amoris vino
 inebrianda, sed & mensis admoue-
 tur saturanda. ô corpus! quousque
 teneor his vinculis? quousque non
 æterno illideris sopore, vt introdu-
 car in cellas promas dilecti mei, in
 cubiculum genitricis illius: fallor, si
 non & ad vbera dilecti mei, memor
 illorum super vinum, vt curram in
 odorem vnguentorum eius. Oleum
 enim effusum nomen illius: ideo a-
 dolescentulæ dilexerunt eum. Et
 non ego ex adolescentibus vnus, vt
 sedeam sub vmbra illius? *fructus eius*
dulcis gutturi meo. Vt postquam intro-
 duxerit me in cellam vinariam, ex-
 clamem, *Fulcite me floribus, stipate me*
malis, quia amore langueo. Donec au-
 diam tot suspiriis expectatâ dilecti
 mei vocē, *Surge, propera amica mea, co-*
lumba mea, formosa mea, & veni. Iā enim
 hyems transiit, imber abiit & recessit. Flo-
 res apparuerunt in terra nostra. *Surge a-*
mica mea, speciosa mea & veni. Gratus ô
 somnus

Cant.

2.

somnus animæ, cūm erumpit in has
 voces, *Ostende mihi faciem tuam, sonet
 vox tua in auribus meis. Vox enim tua
 dulcis, & facies tua decora. Dilectus meus
 mihi, & ego illi qui pascitur inter lilia, do-
 nec aspires dies, & inclinentur umbra.*
 Dies nimirum illa Domini Sabaoth
 magna, dies gaudii & lætitiæ, post
 quam iam nullus, ac ne corpori qui-
 dem, somnus. Sed excubantis amo-
 ris vigiliæ æternæ. Gratus somnus
 dum liceat illud dilecti mei: *Ego dor-* *Cant.*
mo & cor meum vigilat, donec iterum 5.
sonet auribus vox dilecti mei a-
moris impatientia victi & pulsantis.
Aperi mihi soror mea, amica mea, colum-
ba mea, immaculata mea. Ecce ego di-
lecte mi. Nam & anima mea liquefacta
est, vt locutus es mihi. Surgo & aperio.
Ingredere dilecte votorum meo-
rum, & nullus iam vltra sopor. Vt lo-
quat cum pastoribus tuis, Transeamus *Luc. 2.*
vsque Bethlehem, & videamus hoc ver-
bum quod factum est, quod Dominus osten-

dit nobis, & inueniam Mariam & Ioseph & infantem positum in praesepio: cum audiero multitudinem militiae caelestis laudantium Deum & dicentium, Gloria in altissimis Deo, & in terra pax hominibus bonae voluntatis. Transiui & iam teneo Bethlehem caelestibus sponsionibus grauidam. Video verbum carnem factum. Gaude mea anima. Nam quis caperet verbum si maneret verbum? caro ergo factum est verbum, ne exularet haec caro mea a verbo. Amo te meum verbum, magis quia caro factum es. Nam quis te speraret cum in excelsis habitares? imò quis non desperaret cum in sinu decumberes Patris? inaccessa haec via carni est. Carnem induere placuit, vestiri carne, vt viderent oculi mei salutare tuum, vt tangerent manus meae carnem de carne mea. Factum, & vidi, & repleta est anima mea gaudio, & exultauit vt gigas ad currendam amoris viam. *o* fruatur illa
inter

inter vbera genitricis meæ, in sinu
 dilectæ matris meæ, inter amica bra-
 chia virginis matris Amoris mei ma-
 gni, verbi magni; virgine carne &
 sanguine vestiti, virgine lacte & vbe-
 ribus foti. Nolo verbum nisi vestitū
 hac carne. Nam quò mihi post pri-
 morum parētum delictum primor-
 diale, sine carne verbum? frustra sta-
 bat cælum carni, nisi carnem indue-
 ret verbum. Induit. & iam referatum
 cælum carni. Amo te mea caro, quæ
 vestisti verbum, sine qua nequidquã
 gloria, aut sperari delitiæ poterant
 cæli. Cælo suus honos, voluptas sua,
 decus suum, delitiæ stabant suæ. Mi-
 hi quid præter tribulos & spinas, su-
 dores & lamenta, & væ natis reli-
 quum erat? exulabam cælo exilio æ-
 terno, & irritæ cadebant lachrimæ,
 suspiria, vota. Non si maria fu-
 dissent oculi, & præter primoge-
 nium, peccatum nullum. Transie-
 rat iam in traducem, & de pecca-

trice carne peccatricem traxeram
 carnem, nullis fletibus piandam, nul-
 lis eluendam. Ergo perieram, & pe-
 rieram æternum, dānationis & mor-
 tis in primo parente sententia per-
 cussus. Induit verbum carnem, & de-
 rasi tot tituli mortis alieni & mei. Et
 hæres iam facta caro, est ascripta cæ-
 lo. Cùm enim antè clausum stetit
 carni cælum, verboque iuncta caro
 penetrasset cælum; reclusum carni
 cælum fuit, vt hæreditario nunc iure
 debeatur carni cælum, cùm caro de
 carne mea, fractis tot seculorum re-
 pagulis, reſeratis tot ætatum claustris,
 transcenderit cælos; vt fierent iam
 cæli tamquam ab intestato possessio
 carnis, qui excluderant carnem. Hæc
 carnem nō amem caro? amo in ver-
 bo carnem, amo in virgine carnem.
 Nam nisi à virgine hac carne mu-
 tuaretur verbum carnē, vtero clau-
 deretur virgine, nasceretur virgine,
 vberēque lactēque pasceret virgi-
 ne,

ne, non haberem carnem de carne
mea. Amo te ergo caro mea, & in
virgine matre amo te caro mea, in
virgineo sanguine, vbere, lacte amo
te caro mea: eoque magis mea, quò
magis non de alieno, sed de meo
peccatrix hæc caro mea, ignibus de-
stinabatur æternis, tot nominibus
æternis.

Salve ô mea salus, vita mea. Quid
reponam pro hac vita? inuestis &
nudus ego. Et iam in Paradiso didi-
ceram erubescere innocentia occi-
sa, exinde folia vestis pudori regen-
do, accesserant scelera mea, & excus-
sus pudor nudam ostantabant vere-
cundiam; nisi illum credam vestiri,
qui sceleribus integitur, & densè ve-
stiri, qui densè integitur. Plus proin-
de vestiri qui densius integitur. Ve-
rùm quò mihi hæc vestis è sceleribus
contexta? nolo hanc vestem, & tu a-
uersaris hæc vestem. Nec quidquam
mihi tamen reliquum extra hanc
vestem.

vestem.

NO CAROLI SCRIBANI

vestem. Hanc ergo pedibus subster-
no calcandam tuis, præsepi tuo, fœ-
no tuo; addo voluntatem bonam,
cui per cælestem militiam denun-
ciasti pacem. Nec aliud habeo præ-
ter hanc voluntatem, & illam dono
tuo, munere habeo tuo. reddo à quo
accepi, graui vulnere fanciam, sed a-
moris tui cuspide & telo. Perge fe-
rire, vt ego pergam amare, coque ar-
dentiùs amare, quo fodies altius. Fo-
de amor meus, caro mea. Ne parce;
seca, diuide. Bibat tuum ferrũ quid-
quid hic sanguinis abditum latet fi-
bris. Bibat verbi tui spõgia caro tua,
caro iam mea, quidquid hic liquoris;
vt & tu bibas, exsatiaris & inebrieris
hoc amoris tui poculo amor meus.
Beatus si secaueris, si ebiberis. Nec
quidquam vltra mei; tua sint omnia
præsepi substernenda tuo, magis et-
iam tibi; vt pro molli fœno, mollior
hæc voluntas, immaculatus fiat to-
rus, lectus, cunæ, panni tibi; quibus
pro-

procumbas, à vulneribus amoris tui
 gaudio plenus, dum fuges ibi vbera
 virginis matris, hic vulnera amanti
 animæ: ibi virgineo pascere lacte,
 celo irrorante; hic fœcundis pecca-
 tricis animæ lacrymis, celo prouocā-
 te: ibi tenellæ matris diuite rore, hic
 amanti animæ purpureo potaberis
 liquore: vt munere ego tuo diues,
 muneret tu meo plenus, vtrinq; sa-
 tiemur & inebriemur fortunata in
 omnem æternitatem propinatione,
 felici haustu; vt nec satietati fastidiū
 copia pariat, nec in tam locuplete
 copia desit, quod nouè hauriatur, æ-
 terno semper haustu, largitione æ-
 terna, quam nulla minuatur dies, cur-
 rentibus vtrinq; donis, prosperoq;
 in æternū fluxu, dum & tu & ego
 æternū mutuò propinabimus in
 hac amoris cella, hauriemus.

æternū,

CAP.

CAPVT IX.

Ad Circumcisionem Domini.

Luc. 2. **P**ostquam consummati sunt dies octo,
 vt circumcideretur puer, vocatum est
 nomen eius IESVS: quod vocatum est ab
 Angelo priusquam in vtero conciperetur.
 Quò ruis Amor? & ad quæ non cogis
 amantem? non satis expleuerat
 amorem, qui amoris impulsu celo-
 rum gaudia posthabuerat amori? pa-
 ternæ immemor dignationis, digni-
 tatisque suæ? quid fecerat homo
 tantis largitionibus dignum? aut
 quo magni in se Patris prouocaret
 amorem magnum? scelera video: &
 immanium ferarum more, quæ plus
 mordent quàm esuriunt, plus fun-
 dunt quàm sitiunt, & propter san-
 guinem ad sanguinem eunt; scelera
 sceleribus innectuntur: quasi iam
 non ad voluptatē, sed aut ad barba-
 ram ostentationem, aut in odiorum
 prouo-